

MATTHEÛS

28:1-10

Het lege graf en de eerste ontmoetingen met de opgestane Jezus

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/28-1-10

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De opstandingsverslagen in samenhang	7 min	3
2	De vrouwen, de steen en de engel	5 min	6
3	De boodschap en het bewijs van het lege graf	3 min	9
4	De aangekondigde ontmoeting in Galilea	5 min	11
5	Gerucht en betrouwbaarheid rond de opstanding	4 min	14
	Om verder te lezen		16

1

De opstandingsverslagen in samenhang

We gaan kijken naar hoofdstuk 28 van het Evangelie naar Mattheüs. Dit is het laatste hoofdstuk van het Evangelie naar Mattheüs. Net als het laatste hoofdstuk van de meeste evangeliën bevat het het verhaal van de opstanding van Christus en van de daaropvolgende verschijningen van Christus na de opstanding.

Wanneer je de verschillende verslagen aan het einde van deze evangeliën met elkaar vergelijkt, zul je merken dat de bijzonderheden niet hetzelfde zijn. Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes geven allemaal een andere selectie van bijzonderheden over de gebeurtenissen na de opstanding van Christus. Over één ding zijn ze het allemaal eens, en dat is dat Hij werkelijk is opgestaan. Ze zijn het er allemaal over eens dat bepaalde mensen Hem na Zijn opstanding hebben gezien. Daarnaast zijn er nog enkele andere bijzonderheden die ze allemaal bevestigen, of die verscheidene van hen bevestigen. Maar elk Evangelie bevat een aantal afzonderlijke bijzonderheden die niet in de andere worden vermeld.

De verschillen zijn groot genoeg om sommige critici aanleiding te geven te beweren dat deze verslagen elkaar misschien tegenspreken en daarom niet betrouwbaar zijn. Maar op grond van het beschikbare bewijs is dat een veel te radicale conclusie. Op grond van het beschikbare bewijs is het heel goed mogelijk om de vier verslagen met elkaar in overeenstemming te brengen en te erkennen dat geen ervan het hele verhaal vertelt, maar dat ze allemaal echte en ware delen van het hele verhaal weergeven. Het verhaal is lang en bevat veel bijzonderheden, en iedere schrijver geeft er een gedeelte van weer.

Het lijkt enigszins op de zeven uitspraken van Jezus aan het kruis. Sommige daarvan vinden we in Lukas, sommige in Johannes en één in Mattheüs, maar geen enkele schrijver vermeldt ze alle zeven. Daardoor weten we niet precies in welke volgorde ze zijn uitgesproken. Er kan een redelijke reconstructie worden gemaakt waarbij je zegt: „Volgens mij kwamen ze in deze volgorde”, en we zouden met een bepaalde mate van

zekerheid kunnen zeggen dat die waarschijnlijk klopt. Maar het doet er niet toe. We kennen de precieze volgorde niet en kunnen die niet bewijzen. Dat zouden we alleen kunnen als een van de schrijvers van de evangeliën ze allemaal in hun opeenvolgende volgorde aan ons had doorgegeven.

In plaats daarvan hebben we er hier een paar en daar een paar, en moeten we tot op zekere hoogte onze toevlucht nemen tot vermoedens wanneer we de precieze chronologie van de uitspraken van Jezus aan het kruis proberen te reconstrueren. Het is niet belangrijk dat we de precieze chronologie kennen. Maar als we die willen kennen, moeten we tot op zekere hoogte onze toevlucht nemen tot vermoedens.

Met de verschijningen van Christus na Zijn opstanding hebben we eveneens met een vergelijkbare situatie te maken. Elk van de evangeliën geeft ons een deel van de informatie, maar geen ervan geeft alle informatie. Omdat de informatie ontbreekt, moeten we een beetje gissen als we een chronologische volgorde van de verschijningen van Christus na Zijn opstanding willen proberen te reconstrueren.

Er kan inderdaad zo'n volgorde worden voorgesteld. Deze volgorde is samengesteld uit gegevens uit alle vier de evangeliën. We lezen in Markus, Lukas en Mattheüs dat op de eerste dag van de week, op zondagochtend, een groep vrouwen naar het graf kwam. Ze waren van plan het lichaam van Jezus te zalven. Hij was vrijdagavond vóór zonsondergang haastig begraven en men had Hem niet echt volledig kunnen balsemen zoals zij dat wilden. Daarom brachten ze specerijen mee, in de hoop Hem te balsemen.

Maar terwijl ze onderweg waren naar het graf, herinnerden ze zich dat het graf met een steen was afgesloten. Onder elkaar vroegen ze zich af hoe ze de steen zouden kunnen laten weghalen, of wie hem voor hen zou kunnen weghalen, zodat ze bij het lichaam konden komen en het met specerijen konden zalven.

Toen ze het graf naderden, zagen ze dat het open was. Op dat moment nam Maria Magdalena, die een van de vrouwen was, aan dat het lichaam was gestolen. Het leek duidelijk dat er met het graf was geknoeid. Geen van hen nam aan dat het lichaam uit de dood was opgestaan. Maria trok overhaast de conclusie dat het lichaam was gestolen, zonderde zich af van de andere vrouwen en ging terug naar Jeruzalem, naar het huis waar de discipelen waren. Ze vertelde Petrus en Johannes dat het lichaam was gestolen. Dit halen we uit het Evangelie naar Johannes.

Ondertussen gingen de andere vrouwen, van wie Maria zich had afgescheiden, verder naar het graf. Daar troffen ze een engel aan, en de engel vertelde hun dat Jezus uit de dood was opgestaan en dat ze een boodschap aan de andere discipelen moesten gaan overbrengen. Daarop vertrokken de vrouwen.

Ondertussen kwamen Petrus en Johannes, aan wie Maria Magdalena had verteld dat het lichaam was gestolen, naar het graf rennen. De andere vrouwen waren inmiddels vertrokken. Petrus en Johannes kwamen aan en troffen het graf leeg aan. Ze zagen wat daar te zien was en gingen toen weg. Ze krabden zich op het hoofd en probeerden alles op een rijtje te krijgen.

Maria Magdalena, die Petrus en Johannes hierover al had verteld, was achter hen aan gekomen terwijl zij naar het graf renden, en tegen de tijd dat zij daar aankwam, waren ze alweer weg. Ze kwam terug bij het graf. Met andere woorden, de vrouwen waren er geweest en waren vertrokken. Petrus en Johannes waren er nu ook geweest en waren vertrokken. Nu kwam Maria daar alleen. Daar bij het graf zag ze Jezus. Ze wist niet dat Hij het was. Ze dacht dat Hij een tuinman was, maar ze sprak Hem aan en Hij sprak met haar.

Uiteindelijk beseft ze dat dit Jezus is, en Hij zegt tegen haar:

Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

JOHANNES 20:17

En dus gaat ze dat inderdaad doen.

Intussen ontmoetten de andere vrouwen Jezus onderweg. Zij waren al bij het graf geweest en waren nu op weg om de discipelen een boodschap te brengen. Ze grijpen Zijn voeten vast en aanbidden Hem. Hij geeft hun dezelfde opdracht die Hij aan Maria had gegeven en die de engel hun eerder had gegeven: ze moesten de discipelen een boodschap gaan brengen. En zo kunnen al deze vroege gebeurtenissen met elkaar in overeenstemming worden gebracht.

Later lezen we dat Jezus aan Petrus verschijnt, en daarna verschijnt Hij aan enkele andere vrouwen. Op de weg naar Emmaüs verschijnt Hij aan twee mannen die daarheen liepen. Hij verschijnt aan de apostelen, zonder Thomas, en acht dagen later verschijnt Hij aan hen terwijl Thomas er wel bij is, enzovoort. Zo kunnen de verslagen waarschijnlijk met elkaar in overeenstemming worden gebracht. Mattheüs geeft ons slechts een deel van dat hele beeld. Daarom wilde ik je enigszins een idee geven van het grotere geheel, zodat we bij het lezen van Mattheüs op de hoogte zijn van enkele gebeurtenissen eromheen die Mattheüs weglaat.

2

De vrouwen, de steen en de engel

Mattheüs hoofdstuk 28, vers 1 zegt:

Laat na de sabbat, toen het licht begon te worden op de eerste dag van de week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om naar het graf te kijken.

MATTHEÛS 28:1

Markus en Lukas vertellen ons trouwens dat er nog andere vrouwen bij hen waren, dus niet alleen die twee.

En zie, er vond een grote aardbeving plaats, want een engel van de Heere, die uit de hemel neerdaalde, ging erheen, rolde de steen van de opening weg en ging erop zitten. Zijn gedaante was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. De bewakers beefden van angst voor hem en werden als doden. Maar de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen: U hoeft niet bevreesd te zijn, want ik weet dat u Jezus zoekt, Die gekruisigd was. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kom, zie de plaats waar de Heere gelegen heeft. En ga haastig heen en zeg tegen Zijn discipelen dat Hij opgewekt is uit de doden; en zie, Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult u Hem zien. Zie, ik heb het u gezegd. En zij gingen haastig van het graf weg, met vrees en grote blijdschap, en zij snelden weg om het Zijn discipelen te berichten.

MATTHEÛS 28:2-8

Laten we het nu hebben over deze verzen die we hebben gelezen. Het eerste vers vertelt ons dat Maria en een andere Maria op weg waren naar het graf. En natuurlijk vertellen andere evangeliën ons dat zij niet met zijn tweeën waren, maar dat er nog anderen bij waren. Het is het evangelie van Markus, in Markus hoofdstuk 16, dat ons vertelt dat zij bij het naderen van het graf met elkaar bespraken wie de steen voor hen zou weggrollen. Maar dat probleem hoefde nooit te worden opgelost, want tegen de tijd dat zij daar aankwamen, was de steen al weggerold.

De omstandigheden waaronder de steen werd weggerold, worden ons in Mattheüs 28, de verzen 2 en 3, gegeven in de vorm van een soort terugblik. Er was een zware aardbeving. Deze aardbeving vond waarschijnlijk niet plaats terwijl de vrouwen erbij waren, want elders lezen we dat zij bij hun aankomst ontdekten dat het graf geopend

was. Deze terugblik vertelt ons eenvoudigweg hoe het graf geopend werd. Er was een zware aardbeving. Een engel van de Heere daalde neer uit de hemel, schoof de steen weg en ging erop zitten.

Nu had het verwijderen van de steen volgens mij niets te maken met een voornemen om Jezus uit het graf te bevrijden. Hij kon er gemakkelijk genoeg uitkomen. We lezen dat Hij later in bepaalde kamers verschijnt en verdwijnt terwijl de deuren op slot zijn. Jezus had geen open deuren of weggerolde stenen nodig om ergens naar binnen of naar buiten te gaan. In Zijn opstandingslichaam had Hij een bovennatuurlijke gedaante. Daarom hoefde de steen niet te worden weggerold om Hem naar buiten te laten. Het is natuurlijk duidelijk dat de steen werd weggerold zodat de discipelen naar binnen konden gaan, zodat het graf bekeken kon worden en zodat men kon waarnemen en ervan kon getuigen dat het graf leeg was.

En zo wordt de steen weggerold. We lezen hier niet dat Jezus nog in het graf was toen de engel de steen verwijderde. En als Hij er wel was, lezen we niet dat Hij naar buiten liep. We lezen alleen dat de engel de steen wegschoof en vervolgens daar op de steen ging zitten.

We krijgen enige informatie over zijn uiterlijk. Zijn verschijning is vol heerlijkheid. Zijn gelaat, of zijn gezicht, was als de bliksem en zijn kleding was zo wit als sneeuw. Dat lijkt op de beschrijving van Jezus Zelf op de berg der verheerlijking: een heerlijke en enigszins verontrustende verschijning, die voor de bewakers zeer verontrustend was.

Bedenk nu dat de bewakers daar waren om te voorkomen dat iemand het lichaam zou stelen. Dit waren gewapende bewakers die verwachtten dat de apostelen zouden komen opdagen, omdat ze dachten dat die misschien zouden proberen het lichaam te stelen en de mensen wijs te maken dat Jezus uit de dood was opgestaan. Welnu, op deze bezoeker hadden ze niet gerekend. Hij komt en opent het graf, en het is hun volkomen duidelijk dat ze niets kunnen doen om hem tegen te houden. Het komt zelfs niet bij hen op om te proberen hem tegen te houden. Wanneer zij deze boodschapper zien, vallen zij bewusteloos neer alsof ze dood zijn. Uit angst worden ze als dode mensen. Later komen ze weer bij. Maar hier lezen we een poosje niets meer over de

bewakers, want uiteindelijk komen de vrouwen bij het graf aan. Blijkbaar liggen de bewakers, wanneer de vrouwen aankomen, op de grond alsof ze dood zijn, omdat ze zijn flauwgevallen. De vrouwen ontdekken dat het graf open is en zien daar de engel.

3

De boodschap en het bewijs van het lege graf

Lukas en Johannes vertellen ons dat daar twee engelen waren. Dat is niet echt een probleem. Er kon een engel zijn, en hij kon daar een metgezel hebben die niet steeds wordt genoemd omdat die metgezel er zwijgend bij stond. Maar feit is dat daar twee engelen waren. Blijkbaar sprak er maar één, dus vertellen Mattheüs en Markus ons alleen over die ene. Er staat:

De engel antwoordde de vrouwen: Wees niet bang, want ik weet dat jullie Jezus zoeken, die gekruisigd is. Hij is hier niet, want Hij is opgestaan, zoals Hij heeft gezegd. Kom maar kijken waar de Heer heeft gelegen.

Het eerste wat de engel doet, is hun zeggen dat ze moeten komen kijken of Jezus niet in het graf is, want hij gaat hen met een boodschap op pad sturen. Ze zullen ergens van moeten getuigen en daarom moeten ze eerst zelf iets waarnemen. Ze moeten iets zien. Dus laat hij het hun zien:

Kijk hier. Hier lag Jezus. Waar is Hij nu? Hij is hier niet. Hij is weg. Hij is opgestaan, precies zoals Hij had gezegd. Jullie kunnen met eigen ogen zien dat Zijn lichaam weg is.

Dat het lichaam niet in het graf lag, is ongeveer het beste bewijs dat we hebben dat Jezus uit de dood is opgestaan, afgezien van een persoonlijke ontmoeting met Hem. Die ontmoeting hadden deze vrouwen later, en ik ook, en alle ware christenen eveneens. Uiteindelijk is een ontmoeting met Christus de doorslaggevende manier om te weten dat Jezus uit de dood is opgestaan. Maar als het gaat om objectieve historische gegevens, is het beste bewijs dat we hebben dat Jezus uit de dood is opgestaan, het feit dat Zijn graf leeg was.

Er was niemand die met eigen ogen zag hoe Jezus opstond of het graf uit liep. Velen zagen Hem daarna, maar niemand zag Hem op het moment dat Hij opstond. Maar veel mensen die Jezus na Zijn opstanding nooit hebben gezien, hadden toch de gelegenheid om in het graf te kijken en te zien of het leeg was. Natuurlijk is het graf leeg, en sinds die tijd is het leeg gebleven. De vrouwen zagen als eersten dat het leeg was, maar ze zagen Jezus niet meteen. Dat gebeurde iets later. Maar het lege graf zelf was een geweldig getuigenis van de opstanding van Christus, want er is geen verklaring voor behalve de opstanding van Christus. Dat is logisch. We zullen wat later zien dat de bewakers betaald werden om een ander verhaal te verspreiden. Maar hun verhaal was niet logisch, bij lange na niet zo logisch als de opstanding van Christus.

Nadat de engel hun in elk geval had gezegd dat ze moesten kijken waar Hij had gelegen en dat Hij daar nu niet was, zei de engel:

Ga snel naar Zijn leerlingen en vertel hun dat Hij uit de dood is opgestaan en dat Hij voor jullie uit naar Galilea gaat. Daar zullen jullie Hem zien. Zo, nu weten jullie het.

Hij zegt:

Ga het Zijn leerlingen vertellen.

In het parallelle Evangelie van Markus staat:

Maar ga heen, zeg tegen Zijn discipelen, en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; daar zult u Hem zien, zoals Hij u gezegd heeft.

MARKUS 16:7

Petrus wordt afzonderlijk genoemd, naast de andere discipelen. Heel mogelijk gebeurt dat omdat Petrus nog steeds gewetenswroeging had doordat hij de Heere drie keer had verloochend. Misschien wordt Petrus ter bemoediging uitdrukkelijk verteld dat de engel wilde dat hij wist dat Jezus uit de dood was opgestaan.

4

De aangekondigde ontmoeting in Galilea

In elk geval is er een probleem met deze instructies. Zoals we zullen zien, worden dezelfde instructies later door Jezus opnieuw aan dezelfde vrouwen gegeven:

Toen zei Jezus tegen hen: Wees niet bevreesd; ga heen, bericht Mijn broeders dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien.

MATTHEÛS 28:10

De reden waarom dit problematisch is, is dat ze zich op dat moment niet in Galilea bevonden. De vrouwen, Jezus en de discipelen waren allemaal in Jeruzalem, aan de andere kant van het land. Galilea lag in het noorden, op ruim een week reizen afstand. Jezus verscheen later diezelfde dag daadwerkelijk aan Zijn discipelen in de bovenzaal. Omdat dat zo is, is het vreemd dat Hij tegen de vrouwen zei:

Ga de leerlingen vertellen dat Ik jullie in Galilea zal ontmoeten.

terwijl Hij hen later diezelfde dag in feite in Jeruzalem ontmoette, in de bovenzaal. Waarom zou Hij Galilea noemen als Hij hen later diezelfde dag al zou tegenkomen, en niet in Galilea?

Het is enigszins problematisch, maar niet al te erg. Jezus verscheen inderdaad aan de apostelen in de bovenzaal, maar er waren veel meer discipelen dan alleen de apostelen. De apostelen waren de leiders die de andere discipelen moesten leiden, maar de discipelen van Jezus telden honderden, zo niet duizenden mensen. Bedenk dat Jezus meer dan een jaar in Galilea had gediend, velen had genezen en menigten te eten had gegeven. Daar waren veel mensen die in Hem geloofden. Veel van deze mensen waren ten tijde van Zijn kruisiging waarschijnlijk niet in Jeruzalem of hadden die niet gezien. En vanzelfsprekend zouden ze ook geen getuige zijn geweest van Zijn opstanding. Toch geloofden ze in Hem.

Er waren mensen zoals Jaïrus en zijn vrouw, wier dochter in Galilea uit de dood was opgewekt. Er waren heel wat mensen, Zacheüs en anderen. Eigenlijk woonde Zacheüs waarschijnlijk in Perea of ergens daar in de buurt. Maar feit is dat er vele honderden, zo niet duizenden Galileeërs waren die in Jezus geloofden. Daarom kregen deze vrouwen de opdracht de discipelen te gaan vertellen dat ze een ontmoeting van Jezus met die mensen konden verwachten.

In Galilea. Dat Jezus later diezelfde dag aan Zijn apostelen zou verschijnen en hen van Zijn opstanding zou overtuigen, zou niet ondenkbaar zijn, ook al was Hij in feite van plan een veel grotere bijeenkomst te hebben met de grotere groep in Galilea. We lezen bij Paulus in 1 Korinthe 15:6 dat Jezus, nadat Hij uit de dood was opgestaan, bij één gelegenheid aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk verscheen:

Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen.

1 KORINTHE 15:6

Paulus vertelt ons niet waar deze verschijning van Jezus plaatsvond, en ze is niet opgetekend in de evangeliën. In elk geval wordt ons in geen van de evangeliën over die vijfhonderd broeders verteld. Maar waarschijnlijk bevonden deze vijfhonderd broeders zich in Galilea, want daar had Jezus de meeste volgelingen. We weten niet zeker of Hij ooit maar liefst vijfhonderd volgelingen in Jeruzalem had, maar in Galilea had Hij er op een bepaald moment duizenden.

Het is dus waarschijnlijk dat de verschijning van Jezus aan de vijfhonderd in Galilea plaatsvond. En misschien vond die plaats doordat deze vrouwen de gelovigen bijeenbrachten en zeiden: ‘Luister, Jezus zal aan jullie verschijnen.’ Waarom zouden er anders vijfhonderd mensen tegelijk op één plaats zijn, tenzij ze op Hem wachtten? Het lijkt mij in elk geval waarschijnlijk dat het zo gegaan is. Deze vrouwen kregen niet noodzakelijkerwijs alleen de opdracht om de apostelen te vertellen dat Jezus was opgestaan en hen in Galilea zou ontmoeten, aangezien Hij hen in feite al eerder zou ontmoeten. Zij kregen veeleer de opdracht om overal in Galilea aan de broeders daar bekend te maken dat Jezus hen zou ontmoeten.

En zo lezen we in vers 8:

En zij gingen haastig van het graf weg, met vrees en grote blijdschap, en zij snelden weg om het Zijn discipelen te berichten. Toen zij weggingen om het aan Zijn discipelen bekend te maken, zie, Jezus kwam hun tegemoet en zei: Wees gegroet! Zij gingen naar Hem toe, grepen Zijn voeten en aanbaden Hem. Toen zei Jezus tegen hen: Wees niet bevreesd; ga heen, bericht Mijn broeders dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien.

MATTHEÛS 28:8-10

Opnieuw spreekt Hij over hetzelfde wat de engel zei: vertel Mijn broeders, vertel de discipelen dat ze naar Galilea moeten gaan, en Ik zal hen daar zien. En dit gebeurde inderdaad, hoewel dat niet uitsluit dat Hij eerder afzonderlijk aan de groep apostelen hier in Jeruzalem verscheen. Dat deed Hij, zoals we weten uit enkele van de andere evangelierverslagen.

5

Gerucht en betrouwbaarheid rond de opstanding

In vers 11 staat:

Terwijl zij onderweg waren, zie, enigen van de wacht kwamen in de stad en berichtten de overpriesters alles wat er gebeurd was. En zij kwamen bijeen met de oudsten, en zij kwamen gezamenlijk tot het besluit om de soldaten veel geld te geven, en zij zeiden: Zeg: Zijn discipelen zijn 's nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. En als de stadhouder hiervan hoort, zullen wij hem overtuigen en maken dat u zonder zorgen bent. Toen zij het geld in ontvangst genomen hadden, deden zij zoals hun was voorgehouden. En dit woord is verbreid onder de Joden tot op de huidige dag.

MATTHEÛS 28:11-15

Zo lezen we over het ontstaan van het gerucht dat de discipelen het lichaam van Jezus hadden gestolen. Dat gerucht blijft onder sommigen tot op de dag van vandaag bestaan, maar het is volstrekt onredelijk, om redenen die ik later kan bespreken.

Eén ding waarop ik je wil wijzen, is dat alle vier de evangeliën wel verschijningen van Jezus aan mensen na Zijn opstanding optekenen, maar dat geen ervan de gebeurtenis van de opstanding zelf optekent. Ze vermelden dat de discipelen bij een leeg graf kwamen en ontdekten dat het leeg was. Later zagen ze Jezus in allerlei omstandigheden. Maar er is geen verslag van de eigenlijke gebeurtenis van de opstanding. Niemand beschrijft hoe het dode lichaam van Jezus rechtop ging zitten, hoe Hij Zijn ogen opende, tot leven kwam en het graf uit liep.

Dat is werkelijk opmerkelijk als je bedenkt dat de opstanding van Jezus de centrale geloofsbelijdenis van het christendom is: de evangelienschrijvers die de evangeliën schreven, hebben die nooit beschreven. Weet je waarom? Kennelijk omdat het eerlijke mannen waren. Ze hebben het niet gezien. Niemand heeft het gezien. Jezus stond uit de dood op terwijl niemand toekeek, en daarom kon niemand het beschrijven.

Als dit verzinsels waren die ontwikkeld waren om een onwaar idee als fundament van het christendom te presenteren, dan hadden de schrijvers beslist niet allemaal de verleiding kunnen weerstaan om een dramatisch en sensationeel verslag te verzinnen van de opstanding zelf. De opstanding was op zichzelf een sensationele gebeurtenis. Maar de terughoudendheid en nuchterheid die de verslaggevers ervan aan de dag legden, zijn verbazingwekkend. Ze geven geen enkel detail. Ze verzinnen niets, omdat ze er niet bij waren. Ze kunnen alleen verslag doen van wat werkelijk gebeurd is.

Wat er wel gebeurde, is al wonderbaarlijk genoeg: Jezus verscheen na Zijn opstanding aan mensen. Maar het wordt zo nuchter, zo alledaags, zo weinig sensationeel en zo historisch weergegeven. Het is iets wonderbaarlijks. Het is een van die dingen die de geloofwaardigheid van de evangelierverslagen vergroten: geen van de schrijvers bezweek voor de verleiding om een verzonnen beschrijving te geven van de allerbelangrijkste gebeurtenis waarover zij verslag doen, namelijk de opstanding van Jezus uit de dood.

Ze tekenen de opstanding zelf niet op, maar wel wat ze wisten: dat zij Jezus zagen, dat Hij aan hen verscheen, dat Hij Zich door hen liet aanraken, met hen at en nog veel meer van zulke dingen deed. En dit gebeurde bij veel gelegenheden. Jezus verscheen na Zijn opstanding vele malen aan hen. En zoals Lukas ons in Handelingen vertelt:

Hij heeft Zichzelf, nadat Hij geleden had, ook levend aan hen vertoond, met veel onmiskenbare bewijzen, veertig dagen lang, waarbij Hij door hen gezien werd en over de dingen sprak die het Koninkrijk van God betreffen.

HANDELINGEN 1:3

Geen daarvan strookt met het verhaal dat de discipelen het lichaam hadden gestolen, een verhaal dat later door de Joden en de Romeinen werd verspreid. We zullen nog meer over die passage zeggen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Johannes 20:17
- Mattheüs 28:1
- Mattheüs 28:2-8
- Markus 16:7
- Mattheüs 28:10
- 1 Korinthe 15:6
- Mattheüs 28:8-10
- Mattheüs 28:11-15
- Handelingen 1:3

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.